

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Vojtěcha Šimíčka (soudce zpravodaj), soudkyně Michaely Bejčkové a soudce Ondřeje Mrákoty v právní věci žalobce: **T. T. T.**, zastoupený advokátem Mgr. Petrem Škopkem, Dukelských hrdinů 59, Rakovník, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, Nad Štolou 3, Praha, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 6. 2025, čj. OAM-129/ZA-ZA11-HA13-2025, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Ústí nad Labem ze dne 20. 1. 2026, čj. 75 Az 3/2025-35,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 31. 1. 2025 podal žalobce žádost o udělení mezinárodní ochrany podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu (*zákon o azylu*), protože se obává pronásledování v zemi původu z důvodu účasti na jedné z demonstrací proti zahraniční společnosti, a dále za účelem výdělečné činnosti a splacení dluhů ve Vietnamské socialistické republice. Žalovaný však žalobci nevyhověl, pročež žalobce podal proti rozhodnutí o neudělení mezinárodní ochrany žalobu u Krajského soudu v Ústí nad Labem, kterou krajský soud nyní napadeným rozsudkem zamítl.

[2] **Žalobce (stěžovatel)** se proti rozsudku krajského soudu brání kasační stížností z důvodu podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s., tedy pro nesprávné posouzení právní otázky soudem v předcházejícím řízení.

[3] Stěžovatel namítá, že krajský soud nesprávně posoudil existenci důvodů pro udělení azylu podle § 12 písm. a) zákona o azylu, neboť se dostatečně nezabýval možným pronásledováním stěžovatele kvůli jeho účasti na demonstraci proti zahraniční společnosti Formosa Plastics Group. Z judikatury NSS se totiž podává, že i ojedinělou účast občana na protivládní demonstraci, kterou následuje represivní odezva státní administrativy vykazující zjevnou nepřiměřenost a nepochopitelnou tvrdost, je třeba pečlivě hodnotit s ohledem na

další skutečnosti. Stěžovatel tvrdí, že se účastnil jedné z několika demonstrací, které byly na vietnamské poměry výjimečného rozsahu (viz Informace Amnesty International ze dne 20. 2. 2017), a že tyto demonstrace následovala nepřiměřená reakce bezpečnostních složek (Informace Human Rights Watch ze dne 14. 5. 2024). Krajský soud tedy nedostatečně vypořádal postavení stěžovatele, který se obává pronásledování z důvodu účasti na demonstraci, v souvislosti s nímž byl dvakrát vyslýchán.

[4] Krajský soud pochybil rovněž při posuzování důvodů pro udělení mezinárodní ochrany podle § 12 písm. b) zákona o azylu, neboť dovodil, že stěžovateli v zemi původu nehrozí nebezpečí pronásledování. Jak ale stěžovatel dříve namítl, jeho strach z pronásledování pramení z jeho účasti na demonstraci, po které byl dvakrát vyslýchán a po které mu bylo příslušníkem policejního orgánu sděleno, že se pokusí zajistit důkazy k jeho zatčení. Krajský soud proto nevzal dostatečně v úvahu psychický nátlak, který byl na stěžovatele v zemi původu vyvíjen.

[5] Stěžovatel dále uvádí, že se krajský soud dostatečně nezabýval důvody pro udělení doplňkové ochrany dle § 14a odst. 1 a 2 písm. b) zákona o azylu. Krajský soud neposoudil námitky stěžovatele proti argumentaci žalovaného, že nemá žádné politické přesvědčení a že v zemi původu nevyvíjel žádnou politickou aktivitu, přestože stěžovatel výkon politických práv doložil.

[6] NSS připomíná, že v řízení před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce, z čehož plyne, že se musí podle § 104a odst. 1 s. ř. s. nejprve zabývat tím, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatele. Není-li tomu tak, soud kasační stížnost odmítne jako nepřijatelnou. V souladu s ustálenou judikaturou se o přijatelnou kasační stížnosti může jednat, 1) dotýká-li se právních otázek, které dosud nebyly vůbec nebo plně judikaturou zdejšího soudu řešeny; 2) jedná-li se o právní otázky řešené judikaturou rozdílně; 3) existuje-li důvodná potřeba učinit judikaturu odklon; anebo 4) bylo-li v rozhodnutí krajského soudu shledáno zásadní pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele.

[7] Přijatelnost kasační stížnosti je tedy třeba odlišovat od přípustnosti kasační stížnosti na straně jedné a důvodnosti na straně druhé. Proto platí, že teprve je-li kasační stížnost přípustná i přijatelná, NSS posoudí její důvodnost.

[8] V nynější věci však stěžovatel neuvádí žádné konkrétní důvody přijatelnosti kasační stížnosti a omezuje se pouze na tvrzení, že se krajský soud dostatečně nezabýval otázkou možného pronásledování stěžovatele pro uplatňování jeho politických práv, příčinou strachu z pronásledování v zemi původu v souvislosti s účastí na demonstraci či psychického nátlaku spojeného s výsledkem provedeného po účasti na demonstraci [§ 12 písm. a) a b) zákona o azylu]. NSS proto připomíná, že je na samotném stěžovateli (resp. jeho zástupci), aby soudu poskytl přesvědčivou argumentaci a uvedl racionální důvody, pro které návrh podstatně přesahuje jeho vlastní zájmy.

[9] NSS rovněž konstatuje, že stěžovatelem předestřené námitky nenasvědčují ani zásadnímu pochybení krajského soudu, které mohlo mít dopad do jeho hmotněprávního postavení. Krajský soud se zabýval jednotlivými žalobními body, přihlédl k podstatným okolnostem v zemi původu i označeným důkazům a náležitě vysvětlil, proč stěžovatelova situace (účast na jedné demonstraci proti zahraniční obchodní společnosti) není azylově relevantní. Při posuzování strachu z pronásledování vzal v úvahu informace poskytnuté Human Rights Watch či Amnesty International, zohlednil nátlak, který mohl být na

pokračování

stěžovatele v souvislosti s účastí na demonstraci vyvíjen, i dva výsledky, kterým byl po demonstraci podroben. V souladu s ustálenou judikaturou, podle které není ojedinělá účast na demonstraci bez dalšího vyústění důvodem pro udělení mezinárodní ochrany (srov. rozsudek NSS 20. 4. 2004, čj. 3 Azs 64/2004-58, nebo usnesení ze dne 11. 10. 2023, čj. 2 Azs 281/2023-25), však dospěl k závěru, že stěžovatelova situace nedosahuje závažnosti ani naléhavosti pro udělení azylu. Krajský soud přihlédl i k pohovoru stěžovatele jako žadatele o mezinárodní ochranu, který uvedl, že chce na území České republiky zůstat předně z důvodu výdělečné činnosti a splacení dluhů ve Vietnamské socialistické republice.

[10] NSS proto uzavírá, že kasační stížnost je nepřijatelná. V této věci zjevně nevystala žádná otázka, která by doposud nebyla judikaturou jednotně řešena, ani taková, kterou by bylo třeba řešit odlišně, a krajský soud se současně nedopustil ani hrubého pochybení, které mohlo mít dopad do hmotněprávního postavení stěžovatele. Jelikož kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatele, NSS ji podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[11] Stěžovatel současně s kasační stížností podal návrh na přiznání odkladného účinku. Jelikož se nyní posuzovaná věc týká žádosti o udělení mezinárodní ochrany ve smyslu § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona o azylu, má podání kasační stížnosti odkladný účinek ze zákona (§ 32 odst. 5 stejného zákona). NSS proto o tomto návrhu samostatně nerozhodoval.

[12] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel neměl v posuzované věci úspěch, proto mu právo na náhradu nákladů nenáleží. Žalovanému v řízení o kasační stížnosti žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 10. března 2026

Vojtěch Šimíček
předseda senátu